

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 37Cb/152/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118247059
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Širilová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2019:6118247059.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Evou Širilovou v spore žalobcu T. T., D., so sídlom C. Y. XX, XXX XX T., IČO XXXXXXXX, zastúpenému JUDr. Tomáš Zboja, advokát so sídlom Kuzmányho 4, 036 01 Martin, proti žalovanému C. Y., a.s., so sídlom Q. XX, XXX XX P., IČO XXXXXXXX, o zaplatenie 1.636,80 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.636,80 eur s úrokom s omeškania 5 % ročne zo sumy 1.636,80 eur od 27.07.2017 do zaplatenia, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Z Okresného súdu Banská Bystrica bol tunajšiemu súdu postúpený návrh, ktorým sa žalobca v upomínacom konaní domáhal vydania platobného rozkazu na tom skutkovom základe, že dňa 02.04.2017 došlo v obci E. ku škodovej udalosti spôsobenej poškodenému R. J. V., na vozidle Suzuki Vitara, EVČ: O Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla poisteného v poisťovni žalovaného, poisťná udalosť č. 480028771. V dôsledku uvedeného bol poškodený nútený užívať náhradné vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb, a to zapožičaním si náhradného vozidla u žalobcu v zmysle zmluvy o nájme č. 163 zo dňa 05.04.2017. Po ukončení nájmu žalobca vystavil poškodenému faktúru č. 170223 zo dňa 26.05.2017 s dátumom splatnosti 09.06.2017 na celkovú sumu 2.745,60 eur. Oznamením o poistnom plnení zo dňa 11.07.2017 žalovaný oznámil poškodenému šetrenie udalosti tak, že neuznal dĺžku opravy (z 52 dní uznal 14 dní), čím priznal náklady vo výške 728,- eur a oznamením o poistnom plnení zo dňa 04.12.2017 žalovaný oznámil poškodenému šetrenie udalosti tak, že neuznal dĺžku opravy (z 52 dní uznal 21 dní), čím priznal náklady vo výške 380,80 eur, t. j. spolu vo výške 1.108,80 eur. Poškodený uzatvoril so žalobcom dňa 26.05.2017 zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorej predmetom bol nárok na náhradu škody vyplývajúcej z poistnej udalosti č. 4800287717 zo dňa 02.04.2017 z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla vo výške 2.745,60 eur, spolu s jej príslušenstvom a právami s ňou spojenými. Keďže žalovaný šetrenie poistnej udalosti ukončil dňa 11.07.2017 v zmysle § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o PZP“) dostal od 27.07.2017 do omeškania. Žalobca opiera svoj nárok na náhradu škody v zmysle § 4 ods. 1, 2, § 15 ods. 1 zákona o PZP a v zmysle § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Úrok z omeškania si žalobca nárokoval v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.. Žalobca sa domáhal od žalovaného aj náhrady trov konania. Na preukázanie ním uvedených skutočností žalobca predložil listinné dôkazy.

2. Na základe návrhu žalobcu vydal Okresný súd Banská Bystrica dňa 21.03.2018 platobný rozkaz, proti ktorému podal žalovaný odpor s odôvodnením vo veci samej s tým, že mal za to, že dĺžka opravy vozidla

v rozsahu 59 dní je zjavne neprimeraná. Neakceptoval uplatnenie nároku na náhradné vozidlo v rozsahu 52 dní, keďže nešlo o zapožičanie motorového vozidla na nevyhnutný čas na opravu motorového vozidla. Podľa žalovaného nešlo o náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou, a preto navrhol platobný rozkaz zrušiť.

3. Žalobca predložil súdu písomné vyjadrenie k odporu, v ktorom uviedol, že na podanom návrhu trvá. Tvrdenia žalovaného ohľadom neúčelnosti nákladov vynaložených na užívanie náhradného vozidla považoval za neopodstatnené.

4. V písomnom vyjadrení zo dňa 09.08.2018 žalovaný zastával názor, že zapožičanie náhradného vozidla na dobu 52 dní bolo účelové. K žalobcom vystavenej faktúre č. 170223 žalovaný uviedol, že mu nie je známe, či predmetné vozidlo malo počas 52 dní najazdiť len 100 km alebo viac. Mal za to, že ak vozidlo za 52 dní najazdilo len 100 km, išlo o náklady vynaložené poškodeným v neprimeranej výške. Žalovaný ďalej argumentoval tým, že z predloženej zmluvy o nájme nie je zrejmé z čoho pozostáva denné nájomné a aký je rozdiel medzi denným a zmluvným nájomným. Za neprimerane vysokú považoval aj výšku denného nájomného. Žalovaný tiež tvrdil, že zo zmluvy o nájme č. 163 zo dňa 05.04.2017 nie je zrejmé, kto podpisoval danú zmluvu. Zdôraznil, že namieta nepreukázanie nevyhnutnosti prenájmu náhradného motorového vozidla a neopodstatnenosť vymáhanej pohľadávky vo vyčíslenej výške. Dobu opravy poškodeného vozidla považoval žalovaný za neprimerane dlhú. S poukazom na ustanovenia Občianskeho zákonníka mal tiež za to, že zmluva o postúpení pohľadávky je neplatná z dôvodu neplatne dohodnutej kúpnej ceny. Podľa jeho názoru nie je možné dohodnúť kúpnu cenu ako započítanie pohľadávky za prenájom vozidla (2.745.60 eur) a pohľadávky za postúpenie pohľadávky (2.745.60 eur). K Zmluve o postúpení pohľadávky žalovaný záverom uviedol, že je neplatná, nakoľko je potrebné najskôr podpísať zmluvu o postúpení pohľadávky, aby vznikol predmetný nárok za postúpenie pohľadávky a až následne by bolo možné pohľadávky započítať. Z tohto dôvodu namietal aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu.

5. Žalobca v doplňujúcom podaní zo dňa 11.10.2018 podotkol, že náhrada škody (t. j. nákladov vynaložených na nájom náhradného vozidla) má podľa jeho názoru plniť reparačnú funkciu a má zaistiť plnú kompenzáciu spôsobenej ujmy, nakoľko poškodený bol po dobu opravy fakticky obmedzený v užívaní vlastného vozidla. Pokiaľ ide o namietanú aktívnu legitimáciu žalobcu a z toho vyplývajúci vznik škody, opätovne poukázal na bod 5 platne uzatvorenej zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 26.05.2017. Tvrdenia žalovaného ohľadne neplatnosti danej zmluvy považoval za neopodstatnené, nakoľko už v samotnom oznámení o výške poistného plnenia zo dňa 11.07.2017 a zo dňa 04.12.2017 žalovaný poskytol čiastočné poistné plnenie celkovo vo výške 1.108,80 eur priamo na účet žalobcu, čím akceptoval nárok poškodeného na preplatenie účelne vynaložených nákladov na nájom náhradného vozidla, avšak nie v uplatnenej výške. Súčasne podotkol, že denné nájomné uvedené v zmluve o nájme bolo stanovené v súlade s verejne prístupným cenníkom žalobcu o prenájme náhradných vozidiel. Za zjavne účelové považoval žalobca tvrdenie žalovaného, že zo zmluvy o nájme č. 163 zo dňa 05.04.2017 nie je zrejmé, kto podpisoval danú zmluvu. Akékoľvek tvrdenia žalovaného o neexistencii predmetnej pohľadávky, či neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky považoval žalobca za neopodstatnené, a to s ohľadom na ustálenú rozhodovaciu prax všeobecných súdov SR. Zmluva o postúpení pohľadávky je tak v obdobných prípadoch považovaná za platne uzatvorenú. Pokiaľ ide o dĺžku prenájmu náhradného vozidla priznanú žalovaným v rozsahu max. 21 dní, túto žalobca považoval za neoprávnené krátenie poistného plnenia, nakoľko práve v dôsledku škodovej udalosti poškodený nemohol svoje vozidlo reálne užívať až 52 dní, a to odo dňa, kedy bolo poškodené vozidlo prevzaté autoservisom za účelom vykonania opravy, až do navrátenia tohto vozidla do pôvodného stavu. V takýchto prípadoch je náhrada za prenájom náhradného motorového vozidla priznávaná do dňa nasledujúceho po dni ukončenia opravy. Tvrdenie žalovaného, že doba prenájmu náhradného vozidla mala trvať kratšie je podľa žalobcu vzhľadom na faktickú nemožnosť poškodeného používať vlastné motorové vozidlo irelevantné. Rovnako za účelové považoval aj tvrdenie, že žalovanému nie je zrejmý počet najazdených kilometrov prenajatého vozidla, nakoľko tento údaj jasne vyplýva z predloženej faktúry č. 170223 (rozdiel km: 1501). Žalobca mal za to, že z vyjadrenia poškodeného zo dňa 26.05.2017 aj čestného prehlásenia poškodeného zo dňa 19.06.2018 je dostatočne preukázaná nutnosť a účelnosť prenájmu náhradného vozidla. Záverom zdôraznil, že pokiaľ ide o príčinnú súvislosť, škoda spočívajúca v nákladoch na prenájom náhradného vozidla bola spôsobená porušením pravidiel cestnej premávky, čím došlo k poškodeniu vozidla. Keby nedošlo k porušeniu pravidiel cestnej premávky, nedošlo by k nehode, a teda by nebol nutný nájom náhradného motorového vozidla.

6. Za účelom rozhodnutia o žalobe súd nariadil pojednávanie na deň 25.09.2019, na ktorom vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to: č. I. 6 záznam o nehode, Zmluva o nájme č. 163 zo dňa 05.04.2017, č. I. 7 fa č. 170223 zo dňa 26.05.2017, vyhlásenie poškodeného zo dňa 26.05.2017, č. I. 8 oznámenie žalovaného o výške poistného plnenia zo dňa 11.07.2017, č. I. 9 oznámenie žalovaného o výške poistného plnenia zo dňa 04.12.2017, č. I. 10 Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 26.05.2017, oznámenie o postúpení pohľadávky, č. I. 11 oznámenie o ukončení likvidácie poistnej udalosti (krycí list), zákazkový list č. PU170075, č. I. 12 fa č. 02170433, č. I. 13 vyjadrenie servisu k dĺžke opravy vozidla SUZUKI VITARA EČV O. G., č. I. 14 výpis z OR na žalobcu zo dňa 21.03.2018, č. I. 16 výpis z OR na žalovaného zo dňa 21.03.2018, č. I. 25 platobný rozkaz sp. zn. 1UP/194/2015, č. I. 43 čestné prehlásenie poškodeného zo dňa 19.06.2018, č. I. 55 Rozsudok OS Martin sp. zn. 18Cb/32/2018, nakoľko išlo o listiny, ktorých odpis bol strane sporu v priebehu konania doručený a listina ani jej obsah neboli protistranou spochybnené. Podľa § 204 CSP súd oboznámil prítomných s obsahom nasledovných listín: č. I. 65 výpis z OR na žalobcu zo dňa 24.09.2019, č. I. 66 výpis z OR na žalovaného zo dňa 24.09.2019.

7. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že tvrdenia žalovaného ohľadne neprimeranosti dĺžky opravy sami o sebe ešte nezakladajú neúčelnosť prenájmu náhradného vozidla, nakoľko toto vozidlo má poškodenému kompenzovať zaužívaný sociálny komfort počas obdobia, kedy bol fakticky obmedzený v užívaní vlastného vozidla v dôsledku škodovej udalosti, pričom poukázal na predložené listinné dôkazy. Zdôraznil, že v dôsledku škodovej udalosti poškodený nemohol svoje vozidlo reálne užívať odo dňa kedy bolo toto prevzaté autoservisom za účelom vykonania opravy, t. j. odo dňa 03.04.2017 až do ukončenia predmetnej opravy a následne odovzdania opraveného vozidla naspäť poškodenému t. j. od 01.06.2017, pretože až vtedy pominulo faktické obmedzenie poškodeného. Poškodený mal v tomto prípade prenajaté náhradné vozidlo iba od 05.04.2017 do 26.05.2017. Poukázal na bod 17. odôvodnenia rozsudku KS v Žiline sp. zn. 13Cob/75/2018 zo dňa 19.09.2018, podľa ktorého dobu opravy vozidla poškodený nemá možnosť ovplyvniť, preto ani k tejto dobe zodpovedajúca doba prenájmu náhradného motorového vozidla nebola situáciou, že by v danom prípade nebola daná nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov v súvislosti so zabezpečením zaužívaného sociálneho komfortu poškodeného. Opätovne tiež odkázal na názor zachytený v rozsudku KS Žilina 13Cob/110/2017 zo dňa 22.11.2017, v zmysle ktorého nemožno nepriaznivost' stavu spôsobeného škodovou udalosťou umocňovať u poškodeného neprimeraným zaťažovaním v tom, aby v sieti opravovní zisťoval a hľadal opravovňu s najväčšou rýchlosťou vykonania opravy a prípadne, aby počas opravy poškodeného vozidla zisťoval alternatívy iného charakteru t. j. či pri vylúčení používania svojho vlastného motorového vozidla mohol tento stav riešiť inými alternatívami. Takýmto postupom by bol poškodený neprimerane zaťažovaný, keďže už stav poškodenia jeho vozidla dopravnou nehodou je výrazne obmedzujúcim stavom. To, kedy bolo vozidlo reálne opravované napokon preukazujú aj listinné dôkazy, a to konkrétne čestné prehlásenie autoservisu, zákazkový list a faktúra za opravu. Účelnosť a nevyhnutnosť využívania zasa preukazuje čestné prehlásenie poškodeného zo dňa 19.06.2018. Taktiež PZ žalobcu dodal, že názory prezentované žalovaným nie sú v kontexte judikátov prezentovaných v tomto konaní akceptovateľné. V zmysle predložených dôkazov bol tak poškodený obmedzený v užívaní svojho vozidla v dôsledku predmetnej škodovej udalosti, na základe čoho si prenajal od žalobcu náhradné vozidlo, ktoré používal na zabezpečenie svojich potrieb. Pre úplnosť v danom smere odkazujeme na rozsudok KS Žilina č. k. 13Cob/75/2018, ktorý zaujal názor či tá sporová strana, ktorá tvrdí určité skutočnosti je nositeľom dôkaznej povinnosti k týmto tvrdeniam. Tak je to nepochybne aj vo vzťahu k žalovanému, ktorý ak namietal dĺžku trvania opravy ako aj dôkazy predložené žalobcom o výške a dôvodnosti uplatnenej škody bolo na ňom t. j. na žalovanom, aby poskytol súdu taktiež dôkazy, ktorými by podložil svoje závery. Pokiaľ ide o aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu tu je potrebné poukázať na rozsudok KS Bratislava sp. zn. 13Cob/220/2017 zo dňa 17.01.2018, podľa ktorého súd prvej inštancie pochybil pokiaľ vyslovil záver, že poškodený neuhradil žalobcovi fa za nájom náhradného vozidla v dôsledku čoho na strane poškodeného nedošlo k zmenšeniu majetku o žalovanú sumu t. j. k vzniku skutočnej škody a v závislosti od toho nedošlo ani k platnému postúpeniu práva na náhrady škody. V danom prípade je potrebné vychádzať zo zmluvy o postúpení pohľadávky nakoľko predmetnou zmluvou došlo jednak k postúpeniu pohľadávok a zároveň k vysporiadaniu záväzkov medzi poškodeným ako nájomcom a žalobcom ako prenajímateľom. Úhradu nájomného tak v danom prípade supluje samotné postúpenie. Pre úplnosť dal do pozornosti rozhodnutie KS Žilina sp. zn. 11Co/135/2019 zo dňa 25.06.2019, ktorý zaujal názor, že uvedený záväzok postupca priamo nespĺnil, avšak vo vzťahu k tomuto záväzku uplatnil započítanie, ktoré predstavuje jeden zo spôsobov vzniku dlhu, avšak toto nemôže mať vplyv na vznik

pohľadávky z titulu náhrady škody. Po vyjadrení žalovaného PZ žalobcu dodal, že v danom prípade nejde o neúčelné navyšovanie nákladov na odstránenie škôd ako sa mylne domnieva žalovaný. Uvedené tvrdenia žalovaný v tomto konaní nijako nepreukázal a ceny za prenájom náhradných vozidiel, ktoré poskytuje žalobca sú všeobecne akceptované aj rozhodovacou praxou súdov SR. Žalovaný taktiež uznal výšku uplatnenej dennej sadzby nájomného čo potvrdzujú predložené oznámenia o poistnom plnení, o ktorých žalovaný nejakým spôsobom nenamietal výšku sadzby a poškodenému priznal nárok na náhradu nákladov na prenájom náhradného vozidla za 1 deň prenájmu v sume 52,80 eur. Tvrdenia žalovaného v danom smere považoval za neopodstatnené. V záverečnej reči PZ žalobcu uviedol, že žiada súd, aby žalobe vyhovel a žalobcovi priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu.

8. Poverený zamestnanec žalovaného na pojednávaní odkázal na písomné vyjadrenie k podaniu žalobcu zo dňa 09.08.2018. Uviedol, že dĺžku opravy poškodeného vozidla nerozporuje a akceptuje, nakoľko v tejto veci nevie uniesť dôkazné bremeno. Ďalej poukázal na nález ústavného súdu ČR sp. zn. IV.US 2043/17 zo dňa 14.02.2018, kde sa Ústavný súd ČR zaoberá situáciou, kedy sa Nehodová služba s.r.o. domáhala zaplatenia 12.579,- CZK ako poistného plnenia z PZP. V predmetnom súdnom konaní išlo o spor medzi poisťovňou a spoločnosťou, ktorá sa zaoberá likvidáciou poistných udalostí ako podnikateľský profesionál tzv. lovec dopravných nehôd, pričom predmetom sporu bolo vyplatenie poistného plnenia zo systému PZP a nie reálne uplatnenej náhrady škody. Predmetný spor tak nemal slabšiu stranu. Ústavný súd ČR v tejto veci konštatoval, že je potrebné prihliadnúť aj na okolnosti opravy vozidla, hodnoty opravy, fakturácie nákladov, následného postúpenia pohľadávky a na okolnosti uzatvárania zmluvy o postúpení pohľadávky. Ústavný súd vyjadril pochybnosti o tom, či podnikanie tejto spoločnosti bolo vedené vo fair duchu a v súlade s dobrými mravmi. Záverom Ústavný súd konštatuje, že nemožno pripustiť, aby účelovým navyšovaním nákladov na odstránenie škôd boli čerpané finančné prostriedky, ktoré by pri poctivom konaní čerpané neboli, čo by nakoniec mohlo byť na ťarchu všetkých poistníkov, pretože cena PZP by sa zvýšila. Žalovaný má za to, že aj v tomto konaní je konanie žalobcu v rozpore s dobrými mravmi a nemalo by užívať právnu úpravu.

9. Na základe vykonaného dokazovania zistil súd podstatný skutkový stav, na ktorý aplikoval nižšie citované ustanovenia právnych predpisov a vec právne posúdil. Súd vykonal dokazovanie na základe návrhov tak, že vykonal všetky dôkazy, ktoré strany sporu v konaní predniesli.

10.1. Podľa Článku 8 CSP, strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

10.2. Podľa Článku 4 ods. 1, 2 CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej náuky a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

10.3. Podľa Článku 15 ods. 1, 2 CSP, dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon. Žiaden dôkaz nemá predpísanú zákonnú silu.

10.4. Podľa § 151 ods. 1, 2 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

10.5. Podľa § 186 ods. 2 veta prvá CSP, súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada.

10.6. Podľa § 4 ods. 1, 2 zákona č. 381/2001 Z. z., poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve. Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení, b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci, c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti

uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie, d) ušlého zisku.

10.7. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z., náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

10.8. Podľa § 442 ods. 1 OZ, uhradza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

10.9. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

10.10. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

10.11. Podľa § 369c ods. 1 Obchodného zákonníka, omeškaním dlžníka vzniká veriteľovi okrem nárokov podľa § 369, 369a a 369b aj právo na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, a to bez potreby osobitného upozornenia. Výšku paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

11. Súd sa v prvom rade na námietku žalovaného vysporiadal s otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní. Žalovaný zastával názor o neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 26.05.2017 z dôvodu neplatne dohodnutej kúpnej ceny. Podľa jeho názoru nie je možné dohodnúť kúpnu cenu ako započítanie pohľadávky za prenájom vozidla a pohľadávky za postúpenie pohľadávky. Súd uvádza, že úhradu nájomného v tomto prípade supluje samotné postúpenie. Predmetnou Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 26.05.2017 došlo jednak k postúpeniu pohľadávky, a zároveň k vysporiadaniu záväzkov medzi poškodeným ako nájomcom a žalobcom ako prenajímateľom. Postúpenie bolo oznámené žalovanému listom podpísaným nájomcom. Zo Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 26.05.2017 nepochybne vyplýva predmet - pohľadávka vo výške 2.745,60 eur voči žalovanému, pričom postúpenie v zmysle bodu 4. je odplatné za odplatu vo výške 2.745,60 eur, ktorá zodpovedá faktúre č. 170223. V bode 5. Zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné nároky - úhrada odplaty za postúpenie pohľadávky a úhrada nájomného za náhradné vozidlo, sa podpisom predmetnej zmluvy započítavajú. Vzhľadom na to, že nejde o pohľadávku, ktorá by nemohla byť predmetom postúpenia v zmysle § 525 ods. 1 OZ, súd posúdil, že je daná aktívna legitímácia žalobcu.

12. Medzi stranami sporu nebolo v konaní sporné, že dňa 02.04.2017 došlo ku poistnej udalosti - dopravnej nehode, pri ktorej bolo motorovým vozidlom poistenca žalovaného, poškodené motorové vozidlo poškodeného značky Suzuki Vitara, EČV: O Ďalej nebolo sporné, že poškodený ako nájomca a žalobca ako prenajímateľ uzatvorili Zmluvu o nájme č. 163 zo dňa 05.04.2017, na základe ktorej si nájomca prenajal osobný automobil Nissan Qashqai, EČV: P na dobu od 05.04.2017 do „počas nevyhnutného času opravy“, pri dojednanom zmluvnom nájmom 52,80 eur. Porovnateľnosť poškodeného vozidla a náhradného vozidla rovnako sporná nebola. Za užívanie prenajatého motorového vozidla v čase od 05.04.2017 do 26.05.2017, t. j. 52 dní, prenajímateľ vyfakturoval nájomcovi faktúrou č. 170223, splatnou 09.06.2017 nájmomné vo výške 2.745,60 eur vrátane DPH. V konaní tiež nebola sporná skutočnosť likvidácie predmetnej poistnej udalosti žalovaným, tak ako vyplýva z Oznámení o výške poistného plnenia z 11.07.2017 a 04.12.2017, na základe ktorých ustálil žalovaný poistné plnenie vo výške 1.108,80 eur priznané za zapožičanie náhradného motorového vozidla na 21 dní. Súd za nesporný považoval aj právny základ nároku na náhradu škody za používanie motorového vozidla. Nespornosť nároku vyplývala z postupu žalovaného, keď uhradil náklady za nájom motorového vozidla poškodeného, ale iba za dobu 21 dní a nie požadovaných 52 dní. Dĺžku trvania prenájmu náhradného motorového vozidla žalovaný najskôr rozporoval, ale na pojednávaní uviedol, že ju akceptuje. Uvedené skutkové okolnosti boli nesporné podľa § 151 ods. 1 CSP, pričom zároveň v konaní neexistovala dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti, v nadväznosti na čo súd z týchto vychádzal v súlade s úpravou § 186 ods. 2 veta prvá CSP.

13. Súd uvádza, že v prejednávanej veci je predmetom konania skutočná škoda podľa § 442 ods. 1 OZ v spojení so zákonom č. 381/2001 Z. z., t. j. náklady spojené s odstraňovaním dôsledkov poškodenia, medzi ktoré patrí aj prenájom náhradného motorového vozidla. Náklady poškodený ako nájomca náhradného vozidla voči svojmu veriteľovi ako prenajímateľovi síce nezaplatil, vyporiadaním záväzku na základe vyššie uvedenej Zmluvy o postúpení zo dňa 26.05.2017 však došlo k postúpeniu pohľadávky, v dôsledku čoho si žalobca uplatnil dlh od žalovaného.

14. Súd nárok na úhradu nákladov spojených s užívaním náhradného motorového vozidla považoval za škodu, ktorá vznikla v súvislosti so škodovou udalosťou. Poškodený bol nútený v súvislosti s poškodením svojho motorového vozidla poisťovňou žalovaného prenajať náhradné motorové vozidlo. Škoda spočívajúca v tom, že poškodený vynaložil vyššie náklady na vypožičanie osobného automobilu v porovnaní s nákladmi, ktoré by inak vynaložil na prevádzku svojho automobilu, ktorý nemohol používať v dôsledku poškodenia, je potrebné považovať za skutočnú škodu, ktorú je škodca povinný nahradiť v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov (R 7/1992).

15. Z oboznámeného listinného dôkazu - Oznámení o poistnom plnení žalovaného z 11.07.2017 a 04.12.2017 vyplýva, že žalovaný likvidoval predmetnú poistnú udalosť pri ustálení výšky poistného plnenia v sume 1.108,80 eur, ktoré vypočítal tak, že priznal náklady za zapožičanie náhradného vozidla na 21 dní, ktoré považoval za čas nevyhnutný na opravu poškodenia motorového vozidla poškodeného. Z vyjadrenia servisu vyplýva, že vozidlo poškodeného bolo po dopravnej nehode zo dňa 02.04.2017 v autoservise, ktorý mu jeho vozidlo vydal až po doručení krycieho listu, ktorý mu bol doručený až dňa 01.06.2017. Poškodený prehlásil, že počas opravy svojho vozidla využíval náhradné vozidlo za účelom plnenia životných potrieb. Čestnými vyhláseniami poškodeného mal súd za preukázanú nevyhnutnosť prenájmu náhradného motorového vozidla.

16. K námietke žalovaného ohľadom nejasného uvedenia počtu kilometrov, ktoré malo prenajaté vozidlo najazdiť počas doby nájmu súd uvádza, že počet najazdených kilometrov za 52 dní trvania nájmu jednoznačne vyplýva z predloženej faktúry č. 170223. Ďalší argument týkajúci sa nejasnosti ohľadom denného a zmluvného nájomného považoval súd za irelevantný, keď rozdiel medzi zmluvným a denným nájomným predstavuje zľavu na nájomnom, ktorú poskytol žalobca poškodenému.

17. Žalobca preukázal predložením listinných dôkazov, a to Zmluvou o nájme č. 163 zo dňa 05.04.2017 a čestnými prehláseniami poškodeného skutočnosť, že v priamej príčinnej súvislosti s predmetnou poistnou udalosťou užíval poškodený prenajaté motorové vozidlo v rozsahu 52 dní, po ktoré trvala oprava poistnou udalosťou poškodeného motorového vozidla a za tento čas mu prenajímateľ vystavil faktúru na sumu 2.745,60 eur z titulu dojednaného nájomného. Od tejto sumy žalovaný nedôvodne odpočítal neuznané náklady prenájmu v celkovej sume 1.636,80 eur.

18. Zároveň súd zdôrazňuje, že k tomuto postupu žalovaného pri likvidácii predmetnej poistnej udalosti žalovaný v tomto konaní ani neoznačil žiadne prostriedky procesnej obrany (skutkové tvrdenia alebo dôkazné návrhy), ktorými by preukázal dôvodnosť takéhoto postupu. V nadväznosti na to mala byť predmetná poistná udalosť žalovaným likvidovaná pri ustálení plnenia žalovaného vo výške zodpovedajúcej celkovým nákladom na použitie náhradného vozidla v pôvodnej výške 2.745,60 eur. Pri zohľadnení nespornej skutočnosti vyplatenia poistného plnenia žalovaným v sume 1.108,80 eur je potom žalobcom v tomto konaní uplatnená pohľadávka vo výške 1.636,80 eur uplatnená dôvodne a toto právo bolo žalobcovi ako subjektu aktívne vecne legitimovanému priznané ako právo na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 1, 2 zákona č. 381/2001 Z. z. a podľa všeobecných hmotnoprávných ustanovení vyplývajúcich z úpravy Občianskeho zákonníka (§ 442 ods. 1 OZ), na základe skonštatovania súdu vychádzajúceho z výsledkov vykonaného dokazovania vyhodnotených podľa § 191 CSP o splnení všetkých hmotnoprávných podmienok vzniku práva na náhradu škody (porušenia právnej povinnosti, príčinnej súvislosti medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody a vznikom škody).

19. Žalobca na pojednávaní ako ďalší argument poukázal na nález ústavného súdu ČR sp. zn. IV.US 2043/17 zo dňa 14.02.2018, pričom mal za to, že v tomto konaní je konanie žalobcu v rozpore s dobrými mravmi a nemalo by požívať právnu úpravu. Žalovaný však žiadnym spôsobom bližšie nevysvetlil v čom by malo byť konanie žalobcu v rozpore s dobrými mravmi. Žalobca pri uzatváraní zmluvy o nájme náhradného vozidla postupoval v súlade s predmetom svojho podnikania, za dohodnutých a poškodeným akceptovaných podmienok prenajať poškodenému náhradné vozidlo po dobu opravy jeho

motorového vozidla, ktoré bolo poškodené pri dopravnej nehode spôsobenej poistencom žalovaného. Následne si v konaní pred súdom uplatnil proti žalovanému svoj nárok, ktorý mu vznikol na základe zmluvy o postúpení pohľadávky.

20. So splnením záväzku zaplatiť žalobcovi náhradu škody je žalovaný v omeškaní, v nadväznosti na čo žalobca dôvodne uplatnil úrok z omeškania. V tejto časti zohľadnil súd skutočnosť vzniku pohľadávky na náhradu škody v rámci vzťahu medzi žalovaným a poškodeným, ktorý poškodený vystupoval v statuse fyzickej osoby - občana, čím je odôvodnená aplikácia hmotnoprávnej úpravy vyplývajúcej z Občianskeho zákonníka i vo vzťahu k príslušenstvu z titulu úroku z omeškania. Tento bol žalobcovi priznaný podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.. Nakoľko žalovaný sa dostal do omeškania nasledujúci deň po dni, keď mal podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. poskytnúť žalobcovi poistné plnenie, t. j. 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poškodenému poistné plnenie. Z oznámenia o poistnom plnení zo dňa 11.07.2017 jednoznačne vyplýva, že žalovaný skončil šetrenie škodovej udalosti, splatnosť nároku žalobcu tak nastala dňa 26.07.2017 a od 27.07.2017 sa žalovaný dostal do omeškania. Základná úroková sadzba ECB platná k uvedenému dátumu bola 0,00 %, preto súd zaviazal žalovaného na zaplatenie žalobcom uplatnených úrokov z omeškania tak, ako sú špecifikované vo výroku I. tohto rozsudku.

21.1. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

21.2. Podľa § 262 ods. 1 CSP účastníkovi, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

21.3. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

22. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP, a to tak že, žalobcovi, ktorý mal v spore plný úspech, priznal plnú náhradu trov konania. O výške trov konania rozhodne súd v súlade s § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník, po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia a to na Okresnom súde Trenčín. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

O odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v § 365 ods. 1 CSP, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.